

Lezen: Psalm 30 HSV

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Iedereen die ervaring heeft met het opvoeden van kinderen is het misschien wel eens overkomen. Je kind krijgt iets van iemand en houdt stijf de kaken op elkaar. Meestal reageer je dan als ouder met: 'En wat zeg je dan?' 'Nou, kun je nog 'dank u wel' zeggen?'

Als ouders vinden we dat onze kinderen horen te bedanken als ze iets krijgen. En terecht. De filosoof Cicero wist ons al te vertellen dat dankbaarheid niet alleen de grootste, maar ook de moeder van alle deugden is.

Maar dankbaarheid is nog wel eens een schaars goed in onze ontevreden maatschappij. Daar komt bij zoals Oepke Noordmans dat is in een meditatie over psalm 30 zei dat een 'mens went aan alles'. Ook de ontstellende welvaart waarin wij leven, went blijkbaar. We gaan ons erin wentelen, we eigenen het ons toe en wij denken: wij redden onszelf wel.

Die gedachte vinden we ook bij de schrijver van psalm 30. In vers 7 lezen we dat de dichter dacht: 'Ik zal voor eeuwig niet wankelen'. Hij had een zorgeloze rust, volgens eigen schrijven.

En ach, sommigen, of moet ik zeggen 'velen' van ons herkennen zich hier misschien ook wel in. We zeggen het misschien net direct, maar zolang het allemaal goed gaat in ons leven dan redden we ons wel. Ik denk dat dit ook een groot probleem is in Nederland. We hebben het naar omstandigheden aardig goed.

Onze koelkast is vol, we hebben werk, nog geen grote geldzorgen, ja, we komen aardig door het leven. En zolang dat gebeurt, ach ja, waar zou je je dan druk om maken? Laten we als eerste allen feliciteren die het zo goed gaat. Het is een zegen als je aardig onbekommerd mag leven.

Dat erkent trouwens ook de dichter van psalm 30. In vers 8 lezen we immers dat hij zegt dat door de goedgunstigheid van de Heer zijn berg behoorlijk vast stond. Dat er dus geen wankelingen in zijn leven waren. Je zou bijna zeggen: 'En wat zeg je dan?' Maar nee, over dankbaarheid lezen daar nog niets.

En misschien is dat ook wel heel herkenbaar. Het goede is vaak gewoon. Gezondheid ervaren we vaak ook als gewoon, totdat we ziek worden en dan ervaren we wat het is om gezond te zijn.

Ook dit was de ervaring van de dichter. De dichter zet de psalm in met het prijzen van God omdat God hem heeft opgetrokken. God heeft hem omhooggebracht, staat er letterlijk. We kunnen het beeld dat de dichter zelf gebruikt van een graf erbij denken.

De dichter was bij wijze van spreken al aan het afdalen in het graf, maar God heeft hem er weer uit omhoog getrokken. De schrijver van de psalm heeft tot God geroepen en de Heer heeft hem genezing geschonken. Daarom zingt de schrijver Gods lof en roept hij anderen op om met hem de lof van de HERE God te bezingen.

Hij, of zij, dat weet ik niet, we weten niet wie de psalm geschreven heeft, maar de dichter schrijft de ziekte die hem overkwam, toe aan God. We lezen over Gods toorn en over God die zijn aangezicht verbergt. Ja, dan slaat ons pas echt de schrik om het hart. Nood leert bidden, zeggen we wel eens. Trouwens ik heb ook wel eens gehoord dat nood tot vloeken leidde.

Maar hoe dan ook als een ernstige ziekte of iets anders ons leven bedreigt, dan ontdekken we dat we het zelf niet in de hand hebben. Dan voelen we ons afhankelijk. En als we dan steun krijgen, als we dan genezing mogen ontvangen, past het ons te danken net als de dichter van psalm 30.

De dichter was bang dat hij het er niet levend van af zou brengen. Hij was bang dat hij in het graf zou afdalen en hij zegt tot God dat iemand die in het graf is, God niet kan loven. De dichter lijkt dus nog geen verwachting van eeuwig leven over de grenzen van de dood heen te hebben.

Dat komen we vaker tegen in het Oude Testament. Er zijn trouwens ook enkele plaatsen in het Oude Testament waar de hoop op eeuwig leven er al wel is. Maar de schrijvers van de oudtestamentische boeken wisten nog niet van Jezus Christus die de dood voor ons zou overwinnen.

Trouwens over redenen van dankbaarheid gesproken. Jezus die de plaats bij zijn Vader verliet en naar onze soms zo duistere wereld kwam en dat uiteindelijk met de bedoeling om ons daarvan te verlossen. Het was een moeilijke weg, een pijnlijke weg. Het leek een doodlopende weg, maar God

zij dank werd Jezus opgewekt door zijn Vader en mag die opwekking ook ons deel worden. Daar kunnen we eigenlijk onze Heer nooit genoeg voor danken.

Voor eeuwig dienen we de Heer, onze God te loven, zoals de dichter de psalm eindigt. God loven en prijzen en Hem danken voor alles wat we ontvangen. Je zou haast met de dichter kunnen danken voor momenten dat God zijn gezicht even voor ons verbergt.

Heb dat ook wel eens gehoord dat mensen dankbaar waren voor iets dat hen overkwam omdat het hen veel dichterbij God had gebracht. Maar dit kan natuurlijk alleen de persoon die iets overkomt zeggen. We mogen dat nooit tegen iemand zeggen. We mogen nooit zeggen dat het leed dat iemand overkomt hem of haar wel eens dichterbij God kan brengen.

Het valt me overigens wel vaak op dat mensen die problemen hebben, soms zelfs grote problemen dat die het meest over de zegeningen spreken die ze ook kennen. Tel uw zegeningen, tel ze één voor één. We zingen het soms zo onnadenkend, maar weten we onze zegeningen te tellen? En dat is één, maar danken we er vervolgens ook voor?

Het is vandaag Dankdag. Vroeger zeiden we: Dankdag voor gewas en arbeid. Tegenwoordig trekken we het vaak breder en terecht. We danken niet alleen voor voldoende te eten en de mogelijkheden tot werk. We danken misschien wel op de eerste plaats voor wat God in Christus voor ons heeft gedaan. We danken voor de gemeente waarin we elkaar tot steun en sterkte mogen zijn ieder met zijn of haar gaven.

We danken met de dichter van psalm 30 voor gezondheid, genezing en welzijn. We danken dat we ons geloof in Nederland in alle vrijheid mogen beleven. En ieder van ons kan daar nog allerlei redenen aan toe voegen. Danken, daar hebben we alle reden toe. Daarom is het goed dat we zomaar midden in de week bij elkaar komen in de kerk. Bij elkaar komen in het huis van gebed, dat toch zeker ook het huis van het dankgebed behoort te zijn.

Maar ik hoop dat we het niet bij één dag per jaar laten om God te danken. We kunnen de Heer, onze God, nooit genoeg danken. Ik denk aan een joods Pesachgebed. Dat gaat als volgt:

‘Al was onze mond gevuld met liederen als de zee, onze tong met vreugde als de machtige golven, onze lippen met lof als het onmetelijk uitspansel, al straalden onze ogen als de zon en de maan, en waren onze handen uitgespreid als adelaars in de lucht, al waren onze voeten vlug als de hinde, nochtans waren wij niet in staat U voldoende te danken voor éénduizendste deel van alle liefde die U ons hebt betoond.’

Nee, we kunnen God nooit afdoende danken, want iedere dag draagt Hij ons, die God is immers ons heil. Genoeg redenen om God te danken dus. Maar hoe doe je dat?

De makkelijkste manier is natuurlijk door gewoon dank U wel te zeggen. Dat is goed en hoort ook. Maar zou dat afdoende zijn? Als ik het zo vraag, voelt u waarschijnlijk wel aan dat er meer nodig is. Geloven behoren we te doen met woord en daad. Danken ook. Danken met woord en daad.

Daarom is het ook zo mooi dat de diaconie ons vandaag weer in de gelegenheid stelt om te delen van onze overvloed. Om te delen met hen die hulp van de voedselbank nodig. Fijn ook dat kinderen vandaag schoenendozen hebben versierd die met inhoud naar kinderen gaan die bijna niets hebben.

Danken is ook delen van je overvloed. Delen van materiële overvloed, maar ook het delen van geestelijk welzijn. Als we in ons leven rust en troost gevonden hebben in Jezus Christus dan mogen we dat ook delen met elkaar en misschien dat anderen het ook mogen vinden bij onze Heer.

Delen: geestelijk en materieel. Nooit opdringerig, maar gunnend. Laten we anderen ook gunnen om te leven van zaken die ons het leven aangenaam maken.

Gemeente, zusters en broeders, de Here God voorziet ons rijkelijk van vele gaven. Hij biedt een nieuw leven aan en daarom is het onmogelijk om te zwijgen, aldus de theoloog Brueggemann. En daarom eindigen we met een variatie op wat we aan het begin zeiden tegen onze kinderen als zij iets krijgen:

Gemeente: God heeft ons alles gegeven en wat zeggen wij dan, en wat doen wij dan?

Amen.